

[Damsgaard.]

hed ved statsfonds og statsgaranti, må jeg nedrømme, at det foreslåede nye er bedre end det nuværende. Det vil være en rationel ordning, at både de nuværende fiskeribanklån og de nuværende statslån ydes af Fiskeribanken, og at alle lån udbetales i kasseobligationer. Fiskerierhvervets ledende mænd sammen med fiskeriministeren mener, at det gennemsnitlige udlån fra dette kreditinstitut ikke kan sættes lavere end til 14-15 mill. kr. årligt, og det vil jeg godt tro er en nøgtern bedømmelse efter den udvikling, man kan forudse i kutterbyggeriet, og efter fiskerierhvervets glimrende fremgang i det hele taget. Til et sådant udlån med den nævnte løbetid kræves en statsgaranti på 100 mill. kr., har man udregnet det til. Dertil foreslås i lovforslaget, af Fiskeribankens nuværende grundfond på 5 mill. kr. forhøjes til 10 mill. kr. for at svare til det større udlån.

Jeg er enig med fiskernes repræsentanter i, at den her foreslåede kreditorordning giver billige lån og mindst muligt kurstab. Kursen på kasseobligationer efter 1958-loven er nu, så vidt jeg ved, 98. Jeg vil yderligere understrege, at lovforslaget åbner mulighed for fiskerne til at tage et førsteprioritetslån i bank eller sparekasse, og at de derefter kan få et andenprioritetslån i Fiskeribanken indtil en samlet belåning af 85 pct. at den godkendte byggesum. Jeg går ud fra, det bliver muligt at overføre fiskeribanklånet ved salg af en kutter til en kvalificeret køber.

For de færøske fiskere, der nu også drages ind under kreditinstitutet, er der særlige regler angivet i lovforslaget. Ved långivning her trækkes der først på det færøske realkreditinstitut; men også de færøske fiskere kan opnå lån i Fiskeribanken på indtil 20 pct., og med mulighed for tilskud fra den færøske landskasse stilles de ikke ringere, snarere bedre, end danske fiskere. Har fiskeriministeren — det kunne jeg stille som et spørgsmål — også udelt tilslutning til dette afsnit af lovforslaget fra fiskeriets hovedorganisationer? Vil ministeren ikke svare her, kan der vel blive lejlighed dertil i udvalget.

85 pct.s lånegrænsen svarer nøje til den grænse, man har nu for samlet lån til en ny kutter: 55 pct. fra Fiskeribanken supple-

ret med indtil 30 pct. fra fiskeriministeriets låneordning. Det, som låntageren selv skal skaffe, må efter min mening absolut heller ikke være mindre end 15 pct. Det er et sundt og godt princip, at den, der vil bygge, enten det så er et hus eller en fiskerkutter, selv har penge med sig hjemmefra.

Jeg mener, at det foreslåede kreditinstitut for fiskerierhvervet er bedre end det, der afløses, og jeg venter, at de kreditforhold, der nu tilbydes, kan være en hjælp for de unge fiskere til at blive selvstændige og i det hele taget kan åbne mulighed for, at det i videst muligt omfang er fiskerierhvervets egne folk, der får bygget og ejer kutterne; det er jo dem, der skal fiske med kutter, og det har været en løftestang for erhvervet, at det er kutterejerne, som sammen med de andre fiskere, der er om bord, er fælles om fiskeriet og fælles om fangsten. Den udmærkede samarbejdsform, som partsfiskeriet er, skulle nødigt ødelægges. Både menneskeligt og økonomisk ville det være et tilbageskridt, om det skete. Jeg tror bedst, det kan fortsættes fremover, når unge, dygtige fiskere, der har tjent godt nogle år som partsfiskere, har mulighed for at få deres egen kutter. Den nye kreditordning tror jeg vil lette dem vejen dertil, og derfor vil venstre også støtte lovforslaget.

Jeg vil gerne gøre nogle få supplerende bemærkninger.

Når regeringen ved dette lovforslag foreslår at give fiskerne bedre lånemuligheder og forhåbentlig også bedre erhvervsmuligheder, så vil jeg finde det rigtigt samtidig at give dem samme skattemæssige regler og afskrivningsmæssige muligheder som andre almindelige borgere i dette land. Jeg forlanger ikke nogen særstilling eller nogen særbegunstigelse, men den højtærede fiskeriminister vil være vidende om, at regeringen over for fiskeriet har gennemført en kapitalvindingsskat, som endnu ikke er blevet præsenteret for andre i dette samfund. Hvis en fisker eller en skipper inden for småskibsfarten — jeg kan godt tage dem med — sælger sit skib eller ophører med sit erhverv, eller hvis en enke efter en sådan erhvervsdrivende sælger kutter eller skib, sker der en efterbeskatning på 30 pct. af forskellen mellem det beløb, skibet er nedskrevet til, og det beløb, skibet sælges til. En sådan efterbeskatning rammer helt